

Erasmus+ pieredzes stāsti

Projekta dalībnieki dalās projektā iegūtajā pieredzē un stāsta par projekta norisi un aktivitātēm 7., 9. un 10.klašu skolēniem ģimnāzijas aktu zālē. Sava stāstījuma vizualizēšanai skolēni izmantoja prezentāciju un video. Ksantenes projekta 8.kl.skolēnu grupa bija sagatavojusi arī *Kahoot*, lai aktivizētu komunikāciju un paplašinātu skolēnu redzesloku.

Skolēni iepazīstina klausītājus par Erasmus+ projekta mērķiem un iespējām

Hannoveres mobilitātes dalībnieki stāsta par projekta ieguvumiem

Ksantenes mobilitātes dalībnieki stāsta par stundu apmeklējumu

8.klases skolēni iesaista klausītājus Kahoot spēlē par dzirdēto

11.kl. skolnieces stāsta par savu pieredzi Ksantenes ģimnāzijā

“Uzņemt nepazīstamu skolēnu no citas valsts un vēlāk arī dzīvot pie viņa ir pieredze, ko nekad neaizmirsīšu. Par viņa uzņemšanu Latvijā es biju ļoti satraukta. Nezināju, ko savam skolēnam labāk radīt, kāds ēdiens viņam labāk garšotu un kas viņam interesētu, taču, iepazīstot viņu, mēs kļuvām draugi un manas bailes ātri pazuda.

Došanās uz Vāciju mani vispār nesatrauca. Hannoverē es iejutos kā īsts vietējais. Liels iemesls tam ir mana apmaiņas ģimene, kas labi par mani parūpējās un uzreiz pieņēma kā savējo. Apskatot vecpilsētu, izgaršojot jaunus ēdienus un, runājot ar vietējiem iedzīvotājiem, es iepazīnu viņu kultūru, kas dažādos veidos ir gan līdzīga, gan pilnīgi citādāka kā mūsu.

Noteikti mans vislielākais guvums no Erasmus+ ir ne tikai jaunas kultūras iepazīšana, bet arī citu jauniešu iepazīšana un svešvalodu prasmju pilnveide.”

(Lauma Lūsvere, 10.EU)

“Man personīgi šis projekts sniedza vērtīgu pieredzi, iepazīstot gan Ksantenes ģimnāzijas mācību procesu, gan kultūru un izzinot vēstures lappuses. Ksantene ir jauka pilsētiņa, kurai ir diezgan sena un bagāta vēsture. Man visvairāk patika tas, ka tur bija muzejs, kurš ir kā daļēji rekonstruēta Romas impērijas pilsēta, kura agrāk atradās tieši pie tagadējās Ksantenes robežas, bet pēc Romas sabrukšanas pilsēta arī tika nobrucināta. Projekta ietvaros bija iespēja apskatīt tādas pilsētas kā Ķelne, Āhene un Brisele un apmeklēt Ķelnes domu un Eiropas Parlamentu. Bez ievērojamu vietu apskates mums bija arī daudz izzinošu ekskursiju, kurās tika stāstīts par šo pilsētu vēsturi, piemēram, Āhenē mums pastāstīja par tās saikni ar Kārli Lielo, kurš bija ļoti nozīmīga persona centrālās Eiropas tapšanā. Patīkams bonuss no šī projekta bija tas, ka es varēju pagaršot vietējos ēdienus, kā, piemēram, Briseles fri kartupeļus un vafeles, Currywurst, Berliner virtuļus u.c.”

(Edvards Pogrebņaks, 11.CV)

“Man ļoti patika piedalīties Erasmus + projektā, jo ieguvu daudz jaunu draugu, apmeklējām slavenas un pazīstamas vietas Berlīnē un tās apkārtnē, piemēram, zooloģisko dārzu, televīzijas torni, Aleksandra laukumu, Brandenburgas vārtus. Man ļoti patika arī darboties projektā kopā ar Lesinga ģimnāzijas audzēkņiem.

(Marta Saleniece, 8.d)

“Es daudz ieguvu no Lesinga ģimnāzijas apmeklējuma, jo mums tur bija jārūnā vāciski ar vāciešiem, ar kuriem mums bija kopīgs projekts. Es uzzināju daudz jaunu vācu vārdu, kurus tagad varu izmantot savā sarunvalodā.”

(Kamilla Kibiša, 8.b)

“Projekts bija vērtīgs un aizraujošs. Projekta laikā iepazīnu Berlīni, tās vēsturi un ikdienu, kā arī iepazīnos tuvāk ar vācu jauniešiem. Visspilgtāk paliks atmiņā pavadītais laiks ar vienaudžiem, tagad jaunajiem draugiem. Pats projekts ar vācu bērniem ļāva parādīt un praktiski pielietot zināšanas vācu valodā, kas nāks par labu mūsu izaugsmei.”

(Linete Vētra, 8.a)

Ilgtermiņa individuālo mobilitāšu pieredze

Beāte Šterna:

“Mana uzturēšanās Ksantenē pagāja ļoti ātri un interesanti - braucieni ar viesģimeni un draugi skolā lika laikam paskriet vēja spārniem. Ar ģimeni devāmies ekskursijās gan pa Ksanteni, gan uz tuvākajām pilsētām: Vēzeli, Vintersvijku un Diseldorfu. Jāatzīmē, ka Ksantenē ir lielisks muzeju piedāvājums un brīnišķīgi skaista apkārtnē, kur var doties pārgājienos un izbraucienos ar velo. Izglītības sistēma ļoti atšķiras no Latvijas skolu sistēmas. Piemēram, ja mums ir 40 minūšu ilga nodarbība, tad šeit mācību stunda ilgst 60 minūtes ar 6 minūšu starpbrīdi. Pēc trešās stundas skolēni dodas ārā no skolas telpām ilgākā pauzē (30 minūtes), lai varētu ātri ieturēt pusdienas. Vācijas ģimnāzijā nav pie mums tik ļoti ierastās klases ar 30 vai 27 klases biedriem, kurus satiec ik dienu, šeit kopumā 11. klašu grupā vai Q1 ir 80 skolēni, kuri mācību posma sākumā izvēlējušies padziļinātus kursus/ stundas. Katrs var izvēlēties sev interesējošus kursus, un tiem skola izveido skolēnam piemērotu stundu sarakstu. Tādēļ katrā nodarbībā klasē var sastapt citus cilvēkus no visiem 80 skolēniem, kuri mācās Q1 kursā/klasē. Arī sporta nodarbībās var izvēlēties sev interesējošu novirzienu. Jāatzīmē, ka eksāmeni jeb klauzūras šeit notiek regulāri, un skolēni ļoti cīnās par augstiem rezultātiem, lai varētu studēt universitātē. Pašlaik te ir 12 klases, bet no 2025. gada būs 13 klases. Tāpat kā mums arī Ksantenes ģimnāzijā ir speciālas dienas, kad var braukt ekskursijā. Šeit tas bija 16. jūnijs – “Wandertag”, kad visi 80 no kursa sadalās mazākās grupās un dodas ekskursijā.”

Līva Ungure: “Ļoti novērtēju iespēju doties uz Vāciju, lai mācītos Ksantenes ģimnāzijā. Samērā ātri pieradu pie jaunās situācijas. Dzīvoju zemnieku saimniecībā nedaudz ārpus pilsētas. Viesģimene bija atvērta un labprāt palīdzēja man pilnveidot vācu valodas zināšanas un prasmes. Brīvajā laikā piedalījies dažādās aktivitātēs kopā ar viesģimeni, spēlējām boulingu un mini golfu, kā arī devāmies apskatīt vairākas netālu esošas pilsētas- Diseldorfu, Duisburgu, Vēzeli un Nijmegenu. Skolā skolotāji un skolēni bija draudzīgi un atsaucīgi. Piedalījies mācību stundās tāpat kā visi pārējie skolēni, taču man nebija jāraksta kontroldarbi. Mācību gada beigās ar klasi devāmies ekskursijā uz Vācijas pilsētu Oberhauzenu.

Iesaku jauniešiem izmantot šo iespēju, jo dzīvošana viesģimenē un mācīšanās ārzemēs ne tikai pilnveido svešvalodu prasmes un paplašina redzesloku, bet arī palīdz kļūt patstāvīgākiem un uzņemties pašiem atbildību par lietām.”

Anete Arāja:

“Pirmās nedēļas nebija vieglas. Sākumā ar ģimeni sarunājāmies angļiski, taču pēc tam lielākoties vāciski. Viesģimene bija ļoti saprotoša, jauka un atbalstoša. Viņi mani motivēja sarunāties vāciski un uzklauzīja mani, ja nespēju to darīt tik precīzi un ātri. Kā arī liels prieks, ka dzīvoju divu dažādu kultūru ģimenē, tāpēc man ir iespēja iepazīt ne tikai vācu kultūru, bet arī japāņu.

Skola arī nedaudz atšķiras no Latvijas. Es mācījos ģimnāzijā, tādēļ visi skolēni skolu uztvēra nopietni. Stundas sākās 7:45 un beidzās 15:50. Katra stunda ilga 45 minūtes, pēc pirmās stundas bija 5 minūšu starpbrīdis, un pēc otrās - 20, kur visiem skolēniem jāiet ārā, šādi atkārtojās šis modelis. Manā klasē jeb kursā bija apmēram 70 skolēnu, gandrīz katrā stundā bija citi jaunieši un mainījās to skaits. Visi skolēni cītīgi gatavojās pārbaudes darbiem jeb "klauzūrām" gan skolā, gan mājās. Šie pārbaudes darbi parasti pat nenotika noteiktās stundas laikā, bet no rīta. Visi skolotāji, ar kuriem sastapos, bija ļoti atbalstoši un jauki.

Tā kā dzīvoju laukos, (kas Latvijai nemaz nešķistu kā lauki) bieži gāju pastaigāties vai skriet ar ģimeni pa mežu, kā arī brīvdienās ar ģimeni gājām pārgājienos, spēlējām galda spēles vai skatījāmies filmas. Esmu bijusi arī lielākās pilsētās, kā Hannoverē, Mīndēnē, Bad Oienhauzenā, Bīlefēldā, Essēnē, Dortmūndē un Berlīnē, kā arī kopā ar mūzikas klasi devos uz Hannoveres Operu.

Alise Slaviete un Austra Krone

Dzīvošana internātā **Alisei un Austrai** bija jauna pieredze.

Internāts ir savienots ar skolu, tajā dzīvo tikai internacionālie skolēni vai tie, kuri dzīvo ārpus Vīnes. Internātā ir viss nepieciešamais dzīvošanai un mācībām. Ir noteikts grafiks, kuram jāseko.

Austra: “Pieredze noteikti ir savādāka nekā dzīvojot viesģimenē, taču, manuprāt, tas ir tikai pozitīvi. Internātā dzīvo dažādu tautību skolēni, tādēļ man bija saskarsme ne tikai ar austriešiem. Savu istabu dalīju gan ar ungārieti, gan rumānieti. Lielākoties skolēni (arī ārvalstu) sarunājās vāciski.

Kaut gan es ikdienā pavadīju daudz laika, klausoties vācu valodu, bija nepieciešamas papildu stundas, lai papildinātu vārdu krājumu. Šādas stundas – Deutschkurs – skola piedāvāja reizi nedēļā. Katru pirmdienu pavadījām ar Alisi divas stundas mācoties, pēc kurām mums iedeva uzdevumus nākamajai nedēļai. Uzskatu, ka šīs nodarbības bija ļoti noderīgas, jo vācu valoda tika mācīta līmenī, kam es varēju sekot līdz un saprast.”

Alise: “Pirmās divas nedēļas bija ļoti grūtas, jo bija jāpierod ne tikai pie jaunas vietas, bet arī valodas, kultūras, mācīšanās veida u.tml., taču visapkārt bija izpalīdzīgi un saprotoši cilvēki, kas tikai motivēja vairāk apgūt.

Pirmās nedēļas laikā mūs iepazīstināja ar klasi, varējām vairāk iepazīt skolu un internātu.

Valodu pilnveidoju dažādos veidos - sarunājoties ar citiem un klausoties stundās, skatoties video vācu valodā un spēlējot savu mīļāko spēli vācu valodā, kā arī nopirku 2 grāmatas, no kurām vienu jau izlasīju. Ļoti daudz iemācījos vācu valodas kursus, jo mums nepieciešams runāt, un skolotāja mums papildināja vārdu krājumu, laboja kļūdas gramatikā un piedāvāja mājasdarbu uzdevumus.”

Alise un Austra ir gandarītas par mācīšanos Vīnes Terēzijas akadēmijā, jo ir pilnveidotas vācu valodas prasmes un iegūtas jaunas zināšanas, ir iepazīta Vīne un paplašināts redzesloks par Austriju, ir iegūta starpkultūru pieredze, attīstītas komunikācijas un sociālās prasmes.

Brīvajā laikā bija daudz iespēju izbaudīt pilsētas kultūru un piedalīties skolas organizētajās ekskursijās. Ir apmeklēta Grāca – Austrijas 2.lielākā pilsēta, ANO centrs Vīnē un Kara vēstures muzejs, klasiskās mūzikas koncerts Vīnes Koncerta namā, arī Schönbrunn – pils, kurā dzīvoja Marija Terēzija, Vīnes Tehniskais muzejs, Sv. Stefana katedrāle, Karla baznīca un laukums, Hofburga, Prāteris u.c. vietas. Vīne sniedza lieliskas kultūras un atpūtas iespējas.